

Arrest

**nr. 341 455 van 19 februari 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Lange van Ruusbroecstraat 76-78
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 augustus 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 oktober 2025 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie.

Gelet op de beschikking van 23 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 13 februari 2025 dient verzoekende partij een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger en dit meer bepaald op basis van haar Nederlandse stiefvader.

1.2 Op 12 augustus 2025 besluit verwerende partij het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren aan verzoekende partij, dit evenwel zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt als volgt uitéengezet:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.02.2025 werd ingediend door:

Naam: L. (...)

Voornaam: Y. (...)

Nationaliteit: China

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Heilongjiang

Identificatienummer in het Rijksregister:2 (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:3

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 13.02.2025 gezinshereniging aan met haar stiefvader t H. A. (...) (RR (0) (...)), Nederlandse nationaliteit, in toepassing van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, ...'

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van haar vader. Om als ten laste te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden werden volgende documenten voorgelegd:

- *internationaal reispaspoort China (EJ4267729) op naam van betrokkene, afgeleverd op 18.08.2021 met diverse visastickers en uit- en inreisstempels*
- *verblijfskaart Verenigd Koninkrijk (RU9260439) met geldigheidsduur 21.08.2023 – 28.07.2024*
- *verblijfskaart Verenigd Koninkrijk (nr onleesbaar) met geldigheidsduur xx.08.2024 – 31.12.2024*
- *attest dd. 01.06.2023, afgeleverd door het centrum voor de registratie van de onroerende eigendom van het gewest Jidong (China), waaruit blijkt er op datum van het attest geen onroerende eigendommen geregistreerd stonden op naam van betrokkene: echter, dit attest is onvoldoende recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.*
- *documentatie betreffende het verblijf van betrokkene in het Verenigd Koninkrijk:*
 - *brief 'visa letter' dd. 13.06.2023 (Kings Education for Life) waaruit blijkt dat betrokkene in de periode 03.09.2023 – 05.05.2024 ingeschreven was voor een opleiding 'Intensive English' (21u/week); bijbehorend document 'booking confirmation' dd. 13.06.2023 en 'residence confirmation'; bijbehorende aanrekening dd. 15.06.2023*
 - *brief UK Visa & Immigration dd. 07.08.2024 waaruit blijkt dat betrokkene een visum verkreeg en legaal in het Verenigd Koninkrijk verbleef op basis van een studentenvisum en dit voor de periode 26.08.2024 – 24.08.2025; bijbehorende print-screen van de website gov.uk; bijbehorend document 'confirmation of acceptance for studies details' waaruit blijkt dat betrokkene ingeschreven was voor de opleiding 'RQF level 3' (16u/week)*
- *bewijzen geldstortingen vanwege de referentiepersoon (en zijn echtgenote) aan betrokkene uit de periode dd. 16.11.2020, 23.11.2020, 07.12.2020, 21.12.2020, 05.09.2022, 12.09.2022, 17.10.2022, 16.11.2022, 14.12.2022, 16.12.2022, 16.01.2023, 16.02.2023, 16.03.2023, 17.04.2023, 15.05.2023, 13.06.2023, 17.07.2023, 15.08.2023, 15.09.2023, 16.10.2023, 15.11.2023, 15.12.2023, 08.01.2024, 15.01.2024, 15.02.2024, 15.03.2024, 01.04.2024, 15.04.2024, 18.04.2024, 28.04.2024, 15.05.2025, 07.06.2024, 21.06.2024, 01.07.2024, 17.09.2024, 17.10.2024, 18.11.2024, 17.12.2024 en 17.01.2025*
- *aanrekeningen en bewijzen betalingen/geldstortingen vanwege de referentiepersoon (en zijn echtgenote) aan derden (EF Education, Kings Oxford, Sparsholt College) uit de periode september 2021 - november 2024*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene voor zijn komst naar België, en dit minstens sedert september 2023 beschikte over een verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk. Ze dient dan ook tevens haar onvermogen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk aan te tonen.

Voor zover betrokkene en de referentiepersoon wensen aan te tonen dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon, dient in eerste instantie opgemerkt te worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond dat ze onvermogen was in haar land van herkomst of origine, zijnde China, zijnde het Verenigd Koninkrijk, voor haar komst naar België.

Met betrekking tot de situatie in China dient opgemerkt te worden dat het voorgelegde attest niet kan aanvaard worden als afdoende bewijs van het aangehaalde onvermogen van betrokkene in China. Het is niet alleen onvoldoende recent, het zegt ook enkel iets over de situatie in het gewest Jidong.

De advocaat van betrokkene stelt in haar begeleidend schrijven dd. 04.02.2025 dat betrokkene in de periode maart 2019 – juli 2021 studeerde in China aan de Sichuan Media and Communication University. Er dient opgemerkt te worden dat hieromtrent geen documenten werden voorgelegd.

In september 2021 zou betrokkene op 28-jarige leeftijd verhuist zijn naar het Verenigd Koninkrijk voor verdere studies: in de periode september 2021 – mei 2024 studeerde ze Engels in Oxford (Kings Oxford), sedert september 2024 is ze ingeschreven aan het Sparsholt College te Winchester. Er dient opgemerkt te worden dat er slechts officiële bewijzen werden voorgelegd met betrekking tot het verblijf van betrokkene in het Verenigd Koninkrijk vanaf augustus 2023 en met betrekking tot deze studies wat betreft het academiejaar 2023-2024 en 2024-2025. Met betrekking tot de periode september 2021 – zomer 2023 werden geen officiële documenten betreffende haar verblijf en haar aangehaalde onvermogen voorgelegd.

De advocaat van betrokkene haalt aan dat betrokkene in de periode 2021 – heden voltijds student was in het Verenigd Koninkrijk. Alhoewel uit de voorgelegde stukken blijkt dat de opleiding van betrokkene in het academiejaar 2023-2024 21u per week in beslag nam, en dit bezwaarlijk voltijds kan genoemd worden, blijkt uit de verblijfskaart (nr RU9260439) van betrokkene met betrekking tot deze periode dat ze in deze periode geen toegang had tot de arbeidsmarkt, en er kan dus aangenomen worden dat ze in deze periode effectief niet tewerkgesteld was. Echter, uit de stukken met betrekking tot het academiejaar 2024-2025 blijkt dat de meest recente opleiding van betrokkene 16u per week in beslag nam, én uit de visumsticker en de verblijfskaart (nr onleesbaar) van betrokkene met betrekking tot deze periode blijkt dat ze in deze periode wel toegang had tot de arbeidsmarkt. Er dient ook opgemerkt te worden dat het stuk met betrekking tot deze opleiding dateert van vóór de opstart ervan, en dat er geen documenten werden voorgelegd waaruit blijkt dat ze deze opleiding effectief aanving. Bovendien blijkt uit de beschikbare gegevens dat de meest recente inreizen van betrokkene in Schengen dd. 05.01.2025 en 12.02.2025 gebeurde op basis van een visum kort verblijf waarbij betrokkene in het kader van de visumaanvraag dd. 23.12.2024 ten opzichte van de Nederlandse overheden aantoonde economisch actief te zijn als arbeider. Ze kan bezwaarlijk in december 2024 aanhalen economisch actief te zijn, om nadien te claimen geen inkomsten gehad te hebben.

Uit de voorgelegde stukken blijkt effectief dat de referentiepersoon in de periode academiejaar 2021 – 2022 tot het academiejaar 2024 – 2025 instond voor de betaling van de kosten verbonden aan de studies van betrokkene. Daarnaast ontving ze in de periode november 2020 – december 2020 en daarna vanaf september 2022 een quasi maandelijkse toelage. Alhoewel deze maandelijkse stortingen aanzienlijk waren, werd niet afdoende aangetoond dat betrokkene, minstens in de periode voor haar komst naar België, op deze sommen aangewezen was om te voorzien in haar levensonderhoud. Immers, niet alleen blijkt dat betrokkene in de periode wel degelijk zelf economisch actief was, ook blijkt uit de voorgelegde documenten dat betrokkene ook sommen terugstortte naar de referentiepersoon en blijkt uit het voorgelegde mailverkeer tussen de advocaat van betrokkene en de referentiepersoon dat ze reeds sedert begin 2023 in contact staan met het oog op het verkrijgen van een definitieve verblijfsvergunning voor betrokkene in Schengen waarbij de advocaat duidelijk weergeeft aan welke voorwaarden schijnbaar voldaan moet worden om te voldoen aan de voorwaarden van de procedure gezinshereniging. Er wordt o.a. gecommuniceerd: “Mainly, your stepdaughter can apply for family reunification with you provided that: 1. You come and settle in Belgium. As explained, this settlement must look believable and permanent you’re your stepdaughter demonstrates being financially supported by you (proof of money transfers, payment of expenses, etc.) and that she absolutely needs this care (no income, indigence, proof of studies, etc.)”. De referentiepersoon vraagt: “Could you please advise if a short-term rental for 6 months would be wise and would make it possible to meet the registration requirements” waarop de advocaat van betrokkene antwoordt: “I too advise on renting a place in Brugge based on a rental contract for 1 year minimum. Not only will it in fact be difficult for you to rent a place for a shorter period, but it could indeed look suspicious. You must demonstrate to Belgian authorities that you are permanently residing in Belgium to welcome your stepdaughter here.” Ook stelt ze: “Since the goal is to go back to (the) Netherlands as soon as possible ...” waarop de referentiepersoon akkoord gaat met deze stelling. Zelf schrijft hij: “I didn’t realize enough that we were applying for a long-term Belgian Residence Permit. In my mind I was continuously thinking that we would apply for a EU residence permit that would allow Yuting to work and live directly in the Netherlands. ... Now I also understand all your remarks to consult a Dutch immigration lawyer to discuss the possibility for Yashica (= Yuting) to live and work with us in the Netherlands as soon as possible” en “In the meantime, I also followed your advice and discussed our case

with the Dutch immigration lawyer. She told me that we first have to live as a family for at least 6 months in Belgie. After that we could move to the Netherlands.” Tot slot geeft de advocate mee: “The Immigration Office has six months to give an answer on the application. So Ms. Liu would have to stay in Belgum at least until she receives her orange card. ... Ms. Liu could then go back to the UK and keep studying and living there until a decision is rendered (without informing the Immigration Office nor the municipality of it). You could then say the Ms. Liu was living with you in Belgium by using her Annex 19 and then orange card, even if, in practice, she would have gone back to the UK.”

Gelet op de schijnbare intenties van betrokkenen om de Belgische overheden te misleiden, en gelet op de reeds aangehaalde elementen dat betrokkene ook economisch actief was en ook sommen terugstortte naar de referentiepersoon, kan er dan ook niet uitgesloten worden dat de voorgelegde stortingen verzonden en aangewend werden voor of met het oog op overige doeleinden, met name, louter het voldoen aan de voorwaarden gezinshereniging.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er niet werd aangetoond dat betrokkene en de referentiepersoon tot op heden niet ten laste vielen/vallen van de Belgische staat.

Het gegeven dat betrokkene sedert 13.02.2025 officieel op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015).

Gezien de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie in het verleden (en tot op heden) niet afdoende werd aangetoond, voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden overeenkomstig artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

1.3 Op 29 september 2025 legt verzoekende partij een verzoekschrift neer ter griffie houdende een vordering tot nietigverklaring

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/81, tweede lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij hij een nota met opmerkingen kan voegen.

De Raad stelt vast dat verwerende partij op 21 oktober 2025 een nota met opmerkingen heeft ingediend.

2.2 Verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen.

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.3 Partijen werden gehoord op de zitting van 16 januari 2026.

2.4 Wanneer de Raad met toepassing van artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet uitspraak doet als annulatierechter, is zijn jurisdictionele toetsing in beginsel beperkt tot de aangevoerde middelen. De Raad vermag ambtshalve geen middelen op te werpen die niet van openbare orde zijn.

3. Voor wat de vordering tot nietigverklaring betreft

3.1 In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40bis en 43 van de Vreemdelingenwet, van artikel 4 van de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, van het artikel 8 van het EVRM, van artikel 20 van het Verdrag met betrekking tot de werking van de EU (verder: het VWEU), van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Zij zet dit middel in haar synthesememorie als volgt uitéén:

Synthesememorie:

“III. IN RECHTE

ENIG MIDDEL: Schending van het artikel 40bis en artikel 43 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. Schending van artikel 4 van de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Schending van het artikel 8 E.V.R.M. Schending van artikel 20 van het Verdrag met betrekking tot de werking van de EU (VWEU). Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Eerste onderdeel:

A. Argumentatie verzoekschrift

De advocate van verzoekster vroeg de administratie om een “integrale kopie van het administratief dossier” aangaande verzoekster per email van 11 september 2025. (stuk 2)

Op 19 september 2025 bracht zij de administratie haar eerdere vraag in herinnering. (stuk 2)

Op 23 september 2025 ontving de advocate van verzoekster een email van tegenpartij met de melding:

“Als bijlage vindt u al de bestanden uit het dossier van de betrokkene”. (stuk 3)

Deze email bevatte in bijlage een email met 11 bijlagen en bevatte geen inhoudstafel. (stuk 4)

In tegenstelling tot de bewering van tegenpartij als zou een integrale kopie van het administratief dossier van verzoekster zijn overgemaakt, blijkt uit de lectuur ervan enerzijds dat er een stuk werd overgemaakt aangaande een andere persoon van niet-Belgische nationaliteit en anderzijds dat er geen volledig dossier werd overgemaakt.

De bewering van tegenpartij is dan ook feitelijk onjuist.

In de bestreden beslissing staat te lezen dat: “De advocaat van betrokkene stelt in haar begeleidend schrijven van 04.02.2025 dat [...], doch er bevindt zich geen kopie van de brief van 04.02.2025 in de kopie van het administratief dossier dat advocate van verzoekster op 23 september 2025 mocht ontvangen.

In de bestreden beslissing verwijst tegenpartij naar informatie die gevoegd zou zijn door verzoekster in het kader van een visumaanvraag bij een andere lidstaat van Europese Unie, m.n. Nederland, doch deze informatie bevindt zich niet in de kopie van het administratief dossier dat aan de advocate van verzoekster werd overgemaakt op 23 september 2025.

Ook stelt tegenpartij dat er sprake zou zijn van bedragen die door betrokkene teruggestort zouden zijn aan de referentiepersoon, maar opnieuw bevindt zich hiervan geen kopie in het administratief dossier waarvan een kopie overgemaakt is aan de advocate van verzoekster op 23 september 2025.

In de bestreden beslissing staat verder te lezen dat: “uit het voorgelegde mailverkeer tussen de advocaat van betrokkene en de referentiepersoon dat ze reeds sedert begin 2023 in contact staan met het oog op het verkrijgen van een definitieve verblijfsvergunning voor betrokkene in Schengen [...]”, doch opnieuw bevindt zich hier geen kopie van in de kopie van het administratief dossier dat advocate van verzoekster op 23 september 2025 mocht ontvangen.

Daarnaast rijst voor verzoekster ook de vraag of en hoe deze informatie aan haar aanvraag gezinshereniging en/of administratief dossier zou zijn gevoegd. Ook stelt zich voor verzoekster de vraag of hierbij geen strafbare daden zijn gesteld aangezien communicatie tussen een advocaat en cliënt onder het beroepsgeheim valt.

Doordat tegenpartij slecht een gedeeltelijke kopie van het administratief dossier overgemaakt heeft aan haar advocate, maakt zij het verzoekster onmogelijk om met kennis van zaken een beroepsverzoekschrift op te stellen en in te dienen bij Uw Raad; minstens heeft dit tot gevolg dat haar rechten van verdediging worden geschonden nu zij met minder kennis van zaken als tegenpartij op basis van een gedeeltelijk administratief dossier een verzoekschrift moet indienen.

De bestreden beslissing moet worden vernietigd teneinde tegenpartij te verplichten een nieuwe beslissing te nemen op basis van informatie dat zich in het administratief dossier bevindt én een integrale kopie ervan over te maken aan verzoekster teneinde haar toe te laten, in geval van een nieuwe beslissing tot weigering, om met kennis van zaken en met respect van de rechten van verdediging een beroepsverzoekschrift in te dienen bij uw Raad.

Minstens dient te worden vastgesteld dat tegenpartij door geen integraal administratief dossier over te maken aan verzoekster haar zorgvuldigheidsplicht, haar materiële motiveringsplicht alsook de rechten van verdediging heeft geschonden.

In ieder geval behoudt verzoekster zich het recht voor om, in het geval tegenpartij aan Uw Raad aanvullende documenten overmaakt uit het administratief dossier, dewelke zij niet heeft ontvangen, haar beroepsverzoekschrift uit te breiden en eventuele nieuwe middelen of onderdelen uit te werken.

B. Standpunt tegenpartij

Tegenpartij beweert dat een integrale kopie van het administratief werd overgemaakt aan de advocate van verzoekster.

Evenwel vult tegenpartij aan dat de eventueel ontbrekende stukken, allen stukken zijn die door verzoekster zijn voorgelegd in het kader van de aanvraag en dus verondersteld worden door haar gekend te zijn.

Tegenpartij stelt dat verzoekster geen melding zou hebben gemaakt van de onvolledigheid van het overgemaakte dossier aan de dienst Openbaarheid van bestuur. Daarnaast herhaalt zij de wettelijke bepalingen van de Wet van 11 april 1994 die het bestuur in de mogelijkheid voorzien de inzage, uitleg of mededeling van een afschrift van een bestuursdocument te beperken of af te wijzen.

Tegenpartij meent dat het communiceren van een onvolledig administratief dossier volledig los zou staan van onderhavige procedure voor uw Raad en dat het administratief dossier door verzoekster geraadpleegd kan worden ter griffie.

C. Antwoord van verzoekster

Verzoeksters' aanvraag voor een integrale kopie van het administratief dossier kon niet op een duidelijkere manier worden geformuleerd.

Daargelaten het feit dat het voor verzoekster praktisch onmogelijk is om op te sommen welke stukken door tegenpartij niet gevoegd werden, is er bovendien geen wettelijke vereiste waarop tegenpartij zich baseert om dit aan verzoekster tegen te werpen.

Het is de verantwoordelijkheid van tegenpartij om op correcte, transparante en volledige wijze te reageren op de vraag van verzoekster.

Het verzoekschrift werd ingediend op 29.9, oftewel 4 werkdagen na ontvangst van de gedeeltelijke kopie van het administratief dossier op 23.9.

Aangezien de aanvraag hiertoe 13 dagen eerder werd ingediend, op 11.9 en een herinneringsmail verzonden werd op 19.9, is het onrealistisch van tegenpartij, gelet op haar eigen gedrag, om te stellen dat het verzoekster toekwam een derde mail te richten om een integrale kopie te ontvangen. Dit kon in geen geval niet langer op tijdige wijze gebeuren, gelet op de afloop van de beroepstermijn.

De reactie van tegenpartij waarbij onderlijnd wordt dat de ontbrekende stukken zouden geweest zijn die door verzoekster zelf zouden zijn aangebracht, is (minstens op impliciete wijze) een erkenning dat er geen integrale kopie van het administratief dossier werd overgemaakt aan de advocate van verzoekster.

De verwijzing door tegenpartij naar de mogelijkheid voor het bestuur om een weigering te nemen op grond van de wet van 11 april 1994 is niet dienstig.

In casu beweerde het bestuur alle bijlagen te hebben overgemaakt. Bovendien werd er geen weigering of inperking van het recht op inzage van het administratief dossier gecommuniceerd aan verzoekster. Er bestaan daarenboven geen motieven, zoals voorzien door de wet, het bestuur zouden hebben toegelaten om dit te weigeren of in te perken.

Hoewel dit laattijdig zou geweest zijn, valt het verzoekster op dat tegenpartij in haar nota geen motieven ingeroepen om een weigering of inperking van het recht te rechtvaardigen. De argumentatie van tegenpartij raakt kant noch wal.

Tegenpartij onderlijnt in haar nota dat het verzoekster toegestaan is om het administratief dossier in te kijken ter gr i e van uw Raad. Verzoekster betwist dit gegeven niet, doch ziet niet in hoe zij dit tijdig – zijnde voor de indiening van het verzoekschrift – zou hebben kunnen doen?

Bij inzage in het administratief dossier ter uwer gr i e is het verzoekster opgevallen dat tegenpartij in de mogelijkheid is om een geïnventariseerde stukkenbundel over te maken. In het inleidend verzoekschrift onderlijnde verzoekster reeds dat er haar geen inventaris werd overgemaakt.

Uit de inventaris opgesteld door tegenpartij zoals deze werd overgemaakt aan uw Raad (stuk 6) blijkt dat het administratief dossier op datum van 23.9, zijnde de dag waarop een deel van het dossier gemaild werd aan de advocate van tegenpartij, bestond uit 24 stukken. Verzoekster voegde aan het verzoekschrift kopie van de mail van tegenpartij (stukken 3 en 4) waaruit blijkt dat er slechts 11 stukken werden overgemaakt. Bijgevolg staat onontkomelijk vast dat aan verzoekster geen integrale kopie werd overgemaakt.

Het is voor verzoekster onbegrijpelijk dat tegenpartij ervoor koos om haar geen identieke bundel met inventaris over te maken. Haar rechten van verdediging werden zodoende door tegenpartij geschonden. Het is zowel voor verzoekster als voor uw Raad thans onmogelijk om na te gaan of tegenpartij over de aangevoerde documenten beschikte op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen.

Tegenpartij heeft bovendien nagelaten om aan haar nota de ontbrekende stukken te voegen. Het zou tegenpartij tot eer strekken om transparantie hoger in het vaandel te dragen. Dit zou ook bijdragen tot een vlotter verloop van de rechtsgang.

Tweede onderdeel:

A. Argumentatie verzoekschrift

Tegenpartij schrijft in de bestreden beslissing dat:

“Gelet op de schijnbare intenties van betrokkene om de Belgische overheden te misleiden, [...] kan er dan ook niet uitgesloten worden dat de voorgelegde storting verzonden en aangewend werden voor of met het oog op overige doeleinden, met name, louter het voldoen aan de voorwaarden gezinshereniging”.

Vooreerst stelt verzoekster hierbij vast dat tegenpartij meent dat de voorwaarden gezinshereniging wel zijn voldaan, wat op grond van artikel 40bis Vreemdelingenwet had moeten leiden tot een toekenning van een recht op verblijf van meer dan 3 maanden.

In de mate dat tegenpartij enerzijds stelt dat de voorwaarden voor gezinshereniging zijn voldaan en anderzijds een beslissing neemt tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden is de beslissing inherent tegenstrijdig.

Bijgevolg schendt de bestreden beslissing minstens artikel 40bis Vreemdelingenwet, alsook de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Ten tweede stelt verzoekster vast dat tegenpartij in de bestreden beslissing verwijst naar mailverkeer tussen haar [voormalige] advocaat en de referentiepersoon, doch geenszins naar informatie uitgaande van verzoekster zelf (cfr. infra).

Voor zover Uw Raad van oordeel zou zijn dat tegenpartij op dienstige wijze zou kunnen verwijzen naar communicatie tussen een advocaat en de stiefvader van verzoekster, communicatie dat beschermd is door het beroepsgeheim, dan wenst verzoekster het volgende te onderlijnen.

Aan verzoekster kan niet worden tegengeworpen dat haar stiefvader – en niet zijzelf - juridisch advies heeft ingewonnen bij een advocaat alvorens verzoekster een verblijfsaanvraag indiende. Tegenpartij kan

bezwaarlijk verwachten dat vreemdelingen en/of hun familieleden uit zichzelf de voorwaarden kennen waaraan zij dienen te voldoen om een verblijfsrecht te bekomen.

De regelgeving is bijzonder complex en dient gelezen te worden in het licht van nationale en internationale rechtspraak, waardoor het helemaal niet ongehoord is dat een vreemdelingen en/of een familielid voorafgaandelijk informatie inwint over de toepassing van de Vreemdelingenwet door tegenpartij. Het is trouwens mede door dergelijke demarches dat goed ingelichte vreemdelingen geen procedures indienen waarbij er geen kans is op slagen en zodoende de administratieve diensten niet (extra) belasten.

De tijdslijn waar tegenpartij in de bestreden beslissing over lijkt te vallen doet ook geenszins ter zake. Tegenpartij heeft daar geen zaken mee.

Het komt tegenpartij enkel toe om te oordelen over de aanvraag zoals deze door verzoekster werd ingediend op 13.02.2025.

Bovendien geeft de lezing van de citaten zoals geschreven door tegenpartij in de bestreden beslissing, waarvan het origineel niet voorligt – minstens niet gevoegd werd aan de kopie van het administratief dossier dat aan de advocate van verzoekster werd overgemaakt, geen blijk van enige intentie om de Belgische overheden te misleiden.

Bijgevolg schendt de bestreden beslissing minstens artikel 40bis Vreemdelingenwet, alsook de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Ten derde gaat tegenpartij in de bestreden beslissing voorbij aan de inhoud van artikel 43 Vreemdelingenwet dat stelt dat tegenpartij het verblijf kan weigeren in 2 verschillende hypothesen, m.n.:

“1° wanneer zij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude hebben gepleegd of andere onwettige middelen hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf;

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.”

Tegenpartij beroept zich in de bestreden beslissing niet op deze bepaling, waardoor minstens de materiële motiveringsplicht wordt geschonden, doch lijkt te stellen dat verzoekster zich in de eerste hypothese zou kunnen bevinden.

Hiervan ligt er echter geen informatie van voor. Minstens ligt hier geen informatie van voor in de kopie van het administratief dossier dat aan de advocate van verzoekster werd overgemaakt.

Verzoekster verwijst op dit punt vooreerst naar het eerste onderdeel, dewelke hier dient geacht wordt te zijn hernomen.

Daarenboven valt uit de bestreden beslissing niet op te maken dat verzoekster enige intentie zou hebben gehad om de overheid te misleiden noch dat zij valse of misleidende informatie of valse of vervalste document heeft gebruikt, of fraude zou hebben gepleegd of andere onwettige middelen zou hebben gebruikt.

Tegenpartij heeft hoogstens bedenkingen bij het gedrag van de stiefvader van verzoekster, doch niet over het gedrag van verzoekster zelf, hoewel zij het verblijfsrecht aangevraagd heeft en er jegens haar een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden wordt genomen. Minstens werd de bestreden beslissing niet genomen na een zorgvuldige analyse van de aanvraag van verzoekster.

De bestreden beslissing schendt zodoende artikel 43 Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

B. Standpunt tegenpartij

Tegenpartij is van oordeel dat uit de bestreden beslissing zou moeten blijken dat verzoekster niet zou voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging.

Tegenpartij stelt dat de communicatie tussen de voormalige advocaat van verzoekster en haar stiefvader gevoegd aan de aanvraag werden gevoegd. Tegenpartij erkent dat deze communicatie onder het beroepsgeheim valt maar stelt dat dit stuk gebruikt kon worden bij het nemen van de bestreden beslissing door een zorgvuldig handelend bestuur.

Tegenpartij onderlijnt dat het inwinnen van juridisch advies door de stiefvader van verzoekster haar niet wordt tegenworpen, maar dat uit het aangehaald mailverkeer zou blijken dat de referentiepersoon de intentie zou hebben gehad om de Belgische overheden te misleiden.

Tegenpartij stelt dat de gedane stortingen enkel zouden zijn gedaan om in aanmerking te komen voor gezinshereniging.

C. Antwoord van verzoekster

De door verzoekster in het verzoekschrift ingeroepen bepalingen voorzien de wettelijke voorwaarden waaraan de gezinsherenigingaanvraag van een familielid van een burger van de Unie moet voldoen.

Ter voorbereiding op de indiening van het verzoek heeft de stiefvader van verzoekster de tijd genomen om juridisch, financieel en fiscaal advies in te winnen alvorens zich samen met zijn echtgenote in België te vestigen. Verzoekster heeft hen sindsdien in België vervoegd.

De houding of intenties van de referentiepersoon zijn in tegenstelling tot wat tegenpartij voorhoudt geen wettelijk voorziene criteria.

Op het moment van indiening van de aanvraag gezinshereniging en op heden verblijven zowel de stiefvader, zijn echtgenote als verzoekster in België.

Het bewijs hiervan ligt voor.

Eenzijds door de positieve woonstcontrole waarvan zich een kopie in het administratief dossier bevindt alsook doordat verzoekster aan huidige memorie een kopie van de bijlage 35 voegt haar op 23.10.2025 werd afgeleverd op basis van instructies van tegenpartij van 15.10.2025.

Het vooringenomen standpunt van tegenpartij is feitelijk onjuist en kan in ieder geval geen basis vinden voor de weigering van de gezinsherenigingaanvraag van verzoekster conform de Vreemdelingenwet.

Aangaande de stortingen beweert tegenpartij dat deze enkel zouden zijn gebeurd om aan de voorwaarden van gezinshereniging te voldoen.

Vooreerst is dit een a posteriori motivering dat niet dienstig kan worden opgeworpen voor de eerste maal in de nota met opmerkingen.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier niet dat deze stortingen niet zouden hebben plaatsgevonden of noch dat zij allen zouden zijn teruggestort aan de referentiepersoon.

In tegendeel blijkt uit het administratief dossier dat de referentiepersoon steeds de studies van verzoekster heeft betaald, zo bijvoorbeeld ook de taal cursus waarnaar verwezen werd in het kader een eerdere visumaanvraag (zie stukken 1 en 2 van het administratief dossier). Uit het dossier blijkt bovendien dat de referentiepersoon over een groot bedrag aan liquiditeiten beschikt. Het door tegenpartij ingenomen standpunt is misplaatst.

Derde onderdeel:

Tegenpartij stelt in de bestreden beslissing dat de afhankelijkheidsrelatie tussen verzoekster en de referentiepersoon "niet afdoende" zou zijn aangetoond.

Deze vaststelling van tegenpartij komt niet overeen met de informatie die door verzoekster aan haar aanvraag gezinshereniging werd gevoegd, minstens dient te worden vastgesteld dat tegenpartij een onzorgvuldige lezing heeft gedaan van de voorgelegde stukken.

Verzoekster verwijst naar het uitgebreide begeleidend schrijven en de 35 hieraan gevoegde geïnventariseerde stukken.

In het begeleidend schrijven bij de aanvraag gezinshereniging van verzoekster (stuk 5) werd de afhankelijkheidsrelatie tussen verzoekster en haar stiefvader uitvoerig toegelicht en aan de hand van stukken bewezen. Zie punt "2.2. Onderhoud van mevrouw LIU door haar schoonvader, de gezinshereniging" van het begeleidend schrijven bij de aanvraag.

In de bestreden beslissing laat tegenpartij na te argumenteren om welke reden de door verzoekster ingeroepen (internationale en nationale) rechtspraak aan de kant wordt gezet en niet wordt meegenomen door tegenpartij.

Er werd in het bijzonder verwezen naar volgende arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie: arrest C-1/05 Yunying Jia van 9 januari 2007; arrest Jia van 2007; arrest Reyes van 2014 en arrest K.A. en naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens: Mokrani t. France; Slivenko t. Letland; T.B. t. Bevandorlasi és Menekültügyi Hivatal, alsook naar rechtspraak van Uw Raad (arrest nr. 287.808 van 20 april 2023).

Minstens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd omwille van een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Ten slotte is tegenpartij in de bestreden beslissing onduidelijk over het land waarin verzoekster ten laste zou moeten zijn geweest van de referentiepersoon.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet bepaalt verzoekster, die ouder is dan 21 jaar, “in het land van oorsprong dan wel herkomst” ten laste is van de referentiepersoon.

Het volstaat bijgevolg dat verzoekster in het land van oorsprong of in het land van herkomst ten laste was van haar stiefvader, doch in de bestreden beslissing verwijst tegenpartij zowel naar China als naar het Verenigd Koninkrijk. Zodoende voegt tegenpartij een voorwaarde toe aan de wet.

De bestreden beslissing schendt artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet, alsook de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

B. Standpunt tegenpartij

Tegenpartij is van mening over een ruime appreciatiebevoegdheid te beschikken in het kader van de beoordeling of verzoekster “in het land van oorsprong dan wel herkomst” ten laste was van de burger van de Unie.

Tegenpartij verwijst naar en citeert uit het arrest Reyes van het Hof van Justitie en verwijst naar het arrest Jia.

Tegenpartij stelt in de nota dat het land waarin verzoekster ten laste moet zijn geweest het Verenigd Koninkrijk is.

Ten slotte herhaalt tegenpartij de bestreden beslissing m.b.t. het studieregime van verzoekster, e machtiging tot toegang tot de arbeidsmarkt, het gegeven dat zij bij een visumaanvraag bij de Nederlandse overheid zou hebben gesteld economisch actief te zijn of noch dat bepaalde sommen teruggestort zouden zijn geweest door verzoekster aan haar stiefvader.

C. Antwoord van verzoekster

In tegenstelling tot wat tegenpartij lijkt te insinueren in haar nota beschikt zij in het kader van een gezinsherenigingaanvraag door de dochter van een EU-burger niet over een discretionaire bevoegdheid, zoals dit bijvoorbeeld het geval is in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, maar is gehouden tot de wet.

In ieder geval kan tegenpartij geen voorwaarden opleggen aan verzoekster en/of haar stiefvader wanneer deze niet voorzien werden door de wetgever.

Dat tegenpartij in de nota te stelt haar analyse te beperken tot de situatie in het Verenigd Koninkrijk is een laattijdige aanvulling en is niet dienstig.

Het administratief dossier, geraadpleegd ter griffie van Uw Raad, bevat geen kopie van de aanvraag kort verblijf bij de Nederlandse overheid (zie stuk 6). Ook op dit punt is tegenpartij niet transparant. Verzoekster heeft nooit aangegeven economische actief te zijn aangezien ze nooit economische actief is geweest.

Dat er in dat kader zou zijn verklaard dat verzoekster economisch actief zou zijn geweest in december 2024 is geen bewijs dat op datum van de indiening van de aanvraag van 13.02.2025 verzoekster niet financieel afhankelijk zou zijn geweest van de burger van de Unie.

Dat verzoekster geen voltijdse student zou zijn geweest in het Verenigd Koninkrijk is feitelijk onjuist. Zowel uit de acceptatiebrieven van Kings Oxford 2022-2024 (stukken 10 en 43) als ook uit de acceptatiebrief van Sparsholt (stuk 15) blijkt dat het in alle 3 de gevallen gaat om een "full time studies".

De verwijzing van tegenpartij naar 21 uur zegt niks over het voltijdse karakter van de gevolgde studies. Dat wordt namelijk bepaald door de totale studielast. Bij alle hogere onderwijsinstellingen is in de loop der jaren het aantal contacturen vermindert en vervangen door zelfstudie opdrachten. De genoemde 21 uur bij de studies aan Kings Oxford heeft uitsluitend betrekking op het aantal contacturen met de docent in de vorm van klassikaal onderwijs. Daarnaast was er veel zelfstudie in de vorm van huiswerk opdrachten. Dit kostte verzoekster extra veel tijd omdat zij als Chinese student deze lessen bovendien in het Engels en niet in haar moedertaal studeerde. Verzoekster studeerde in de periode 2021-2024 gemiddeld 60 uur per week.

Hetzelfde is waar voor de studie aan Sparsholt. Het is niet juist om te veronderstellen dat de studie maar 16 uur per week in beslag nam. De 16 uur waar naar gerefereerd wordt heeft slechts betrekking op de contacturen met de docent in de vorm van klassikaal onderwijs. De studielast voor een wetenschappelijk opleiding per week is veel groter dan alleen de tijd die aan klassikale lessen wordt besteed.

De lezing van tegenpartij is feitelijk onjuist.

Zoals uit de citaten in den nota van tegenpartij blijkt – alsook uit de arresten waarnaar reeds verwezen werd in het kader van het begeleidend schrijven bij de aanvraag – dient de noodzaak van materiële steun van verzoekster door de EU-burger te bestaan op datum van de aanvraag, zijnde februari 2025 en niet december 2024.

Uw Raad besliste in het arrest 251.905 geciteerd door tegenpartij eveneens dat de materiële afhankelijkheid dient vast te staan "op het moment dat hij verzoekt zich bij die burger te mogen voegen".

Het gegeven dat verzoekster toegang heeft tot de arbeidsmarkt – zoals op heden het geval onder bijlage 35 – heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook tewerkgesteld wordt en noch minder dat zij in haar eigen levensonderhoud zou kunnen voorzien. Eenzelfde redenering dient toegepast te worden op haar situatie als studente in het Verenigd koninkrijk.

Sinds het huwelijk van de moeder van verzoekster staat de stiefvader, burger van de Unie, financieel in voor verzoekster. Zij wonen sinds de indiening van de aanvraag bovendien samen in Brugge. De financiële afhankelijk van verzoekster is afdoende aangetoond."

3.2 In dit kader dient opgemerkt te worden dat verzoekende partij in haar middel de schending opwerpt van artikel 8 van het EVRM en van artikel 20 VWEU, maar dat deze bewering niet verder wordt uitgewerkt dan een loutere vermelding hiervan.

Op basis van artikel 39/78 *iuncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen: "een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden" (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Het middel is op dit vlak dan ook niet-ontvankelijk.

3.3 De inhoudelijke kritiek van verzoekende partij heeft betrekking op de materiële motiveringsplicht.

3.4 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475). Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.5 Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van

het redelijkheidsbeginsel kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

3.6 Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verweerder in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

3.7 Op 13 februari 2025 heeft verzoekende partij een aanvraag ingediend om een verblijfskaart te verkrijgen en dit op basis van haar Nederlandse stiefvader die als referentiepersoon beschouwd wordt in deze procedure.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° voorziet in dit kader dat:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

3° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

(...)”

Hieruit blijkt aan welke voorwaarden verzoekende partij dient te voldoen om tot een verblijfsrecht van meer dan drie maanden toegelaten te worden.

3.8 In het kader van een aanvraag voor een verblijfsrecht komt het aan verzoekende partij toe om te bewijzen dat zij voldoet aan de voorwaarden om tot een dergelijk verblijfsrecht toegelaten te worden. Daartoe dient zij alle relevante stukken en elementen voor te brengen die het bestuur toelaten om een voldoende onderbouwde beslissing te nemen die op haar beurt dient te voldoen aan de door de wet voorziene voorwaarden.

3.9 Teneinde haar aanvraag te onderbouwen, heeft verzoekende partij allerhande documenten neergelegd welke ook in de bestreden beslissing worden aangehaald en besproken.

Vermits verzoekende partij laatst woonachtig was in het Verenigd Koninkrijk, is het niet enkel van belang te kijken naar de situatie in het land van herkomst (China), maar ook de situatie in het Verenigd Koninkrijk waar zij gestudeerd heeft.

Er wordt een stuk voorgebracht van de situatie in China voorafgaand aan het vertrek naar het Verenigd Koninkrijk waarvan verwerende partij oordeelt dat dit niet voldoende recent is en voor het overige stelt verwerende partij vast dat er geen andere stukken worden neergelegd. Ook uit het neergelegde administratief dossier blijkt niet het tegendeel.

3.10 Voor wat de studies van verzoekende partij in het Verenigd Koninkrijk betreft, worden slechts stukken voorgebracht vanaf september 2024. Voor de periode die hier aan voorafgaat, wordt opnieuw niets neergelegd waarbij het tegendeel evenmin blijkt uit het neergelegde administratief dossier.

Voor wat de studie van verzoekende partij betreft, merkt verzoekende partij in haar synthesememorie op dat verwerende partij een verkeerd besluit neemt uit de voorliggende stukken en zou er bijvoorbeeld geoordeeld moeten worden dat haar zogenaamde uren studie overeenstemmen met daadwerkelijke contacturen met haar docenten en dus geen zicht geven op de effectieve duur van de studie per week. Dit blijkt echter evenmin uit de stukken zoals neergelegd in het administratief dossier en bovendien dient de Raad samen met verwerende partij vast te stellen dat verzoekende partij minstens tijdens het academiejaar 2024-2025 toegang kreeg tot de arbeidsmarkt. In dezelfde zin blijkt niet dat verzoekende partij ook daadwerkelijk de opleiding gestart heeft. In haar synthesememorie merkt verzoekende partij nog op dat zij bij haar aanvragen voor een visum kort verblijf, nooit verklaard zou hebben economisch actief te zijn geweest. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt echter dat er op 11 augustus 2025 een opzoeking gedaan werd in de

gemeenschappelijke visadatabank en dat verzoekende partij wel degelijk aangegeven heeft arbeider te zijn wat in contrast staat met haar bewering dat zij voorheen niet beroepsactief geweest zou zijn.

3.11 Verzoekende partij meent dat verwerende partij niet duidelijk aangeeft in welk land zij haar afhankelijkheidsband dient aan te tonen. Verzoekende partij heeft echter geen belang bij dit argument nu uit de bestreden beslissing blijkt dat zij in geen van de beide mogelijke landen aan de voorwaarden voldoet voor het bekomen van een verblijfskaart in België.

3.12 Verzoekende partij heeft inderdaad op regelmatige basis gelden ontvangen vanwege de referentiepersoon of diens echtgenote. Het is echter niet duidelijk in hoeverre deze bedragen volstrekt noodzakelijk waren om te voorzien in haar levensonderhoud. Verzoekende partij beweert van wel, maar toont dit eigenlijk niet aan.

3.13 Verzoekende partij klaagt er zich over dat verwerende partij haar aanvraag zou afwijzen omdat zij getracht zou hebben om de Belgische overheden te misleiden. Enerzijds betwist zij dit en anderzijds zou een dergelijk intentioneel element geen voorwaarde zijn voor de toekenning van een verblijfskaart. Een groot deel van het verzoekschrift van verzoekende partij bestaat uit het ontkrachten van dit argument van verwerende partij.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij hierbij echter een verkeerde lezing maakt van de bestreden beslissing nu de beslissing dit element wel aanhaalt, maar uiteindelijk besluit dat verzoekende partij niet aan de voorwaarden voldoet voor een verblijfskaart los van dit aangevoerd misleiden. Het is immers de afhankelijkheidsrelatie tussen verzoekende partij en de referentiepersoon die niet afdoende bewezen is volgens verwerende partij wat vervolgens leidt tot de op heden voorliggende en bestreden beslissing.

3.14 Ten slotte geeft de bestreden beslissing nog aan dat er niet aangetoond is dat de referentiepersoon en verzoekende partij niet ten laste vielen van de Belgische overheid en in dezelfde zin voert de bestreden beslissing aan dat het louter samenwonen van de referentiepersoon en verzoekende partij sedert de aanvraag voor een verblijfskaart op zich onvoldoende is om te besluiten tot het ten laste zijn van verzoekende partij en dit in tegenstelling tot wat verzoekende partij in haar verzoekschrift lijkt te beweren. Op het moment van de aanvraag verbleef verzoekende partij overigens reeds in België waardoor het voor het nagaan van de voorwaarden voor een verblijfskaart voor verwerende partij nog steeds nodig is om na te gaan wat de situatie van verzoekende partij was in haar land van herkomst dan wel verblijf.

3.15 Verzoekende partij volhardt doorheen haar verzoekschrift in haar verklaringen en meent doorheen een veelal feitelijk betoog dat zij wel degelijk aan de voorwaarden voor het bekomen van een verblijfsrecht voldoet. De persoonlijke overtuiging van verzoekende partij en het volharden hierin is echter onvoldoende om te besluiten tot een schending van de wettelijke bepalingen ter zake. Evenmin blijkt uit het betoog van verzoekende partij dat er door verwerende partij voorwaarden toegevoegd zouden worden aan de wet.

Dit komt er immers op neer dat verzoekende partij de Raad tracht uit te nodigen zich in de plaats te stellen van de administratieve overheid. Nochtans is, zoals reeds aangehaald, de Raad enkel bevoegd om een wettigheidstoets uit te voeren in het kader van dergelijke beslissingen. Het is niet de bedoeling dat de Raad zich uitsprekt over de raadzaamheid van de genomen beslissing welke enkel beoordeeld kan worden in navolging van de discretionaire bevoegdheid van verwerende partij. Evenmin is het de bedoeling dat de beoordeling van de Raad in de plaats zou komen van de beoordeling van de administratieve overheid wanneer zoals in dit geval een toelaatbare, gepaste en niet onredelijke beoordeling van de feiten gemaakt werd door verwerende partij

3.15 Ten overvloede merkt de Raad op dat, alhoewel verzoekende partij eigenlijk niets nuttigs opwerpt ten aanzien van de beweerde schending van artikel 8 van het EVRM, de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten bevat, waardoor er hoe dan ook geen schending van artikel 8 van het EVRM kan plaatsvinden.

3.16 Verzoekende partij klaagt zich nog over een laattijdig en onvolledig mededelen van het administratief dossier door verwerende partij.

Artikel 32 van de Grondwet verplicht het bestuur er niet toe om samen met een beslissing ook het administratief dossier mee te delen aan de rechtsonderhorige, noch om de rechtsonderhorige mee te delen dat hij er inzage van kan vragen.

Verzoekende partij toont al evenmin aan dat zij geen inzage van het administratief dossier heeft kunnen krijgen op de griffie van de Raad bijgevolg maakt zij het dan ook niet aannemelijk dat haar rechten geschonden zouden zijn of dat zij haar het recht van verdediging niet naar behoren heeft kunnen uitoefenen.

3.17 Het blijkt bovendien uit de wet betreffende de openbaarheid van bestuur dat verzoekende partij haar grieven of opmerkingen in verband met een mogelijks onvolledig administratief dossier aan de daartoe ingestelde commissie moet doen gelden en dat een rechtsmiddel bij de Raad van State openstaat tegen de beslissing van deze commissie. De opmerking ten aanzien van het gebrek aan, een desgevallend niet volledige, mededeling van het administratief dossier behoort dan ook niet tot de bevoegdheid van de Raad, maar wel tot deze van de bewuste commissie die hiertoe specifiek ingericht werd.

3.18 Een schending van de opgeworpen beginselen en bepalingen blijkt dan ook niet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE WILDE